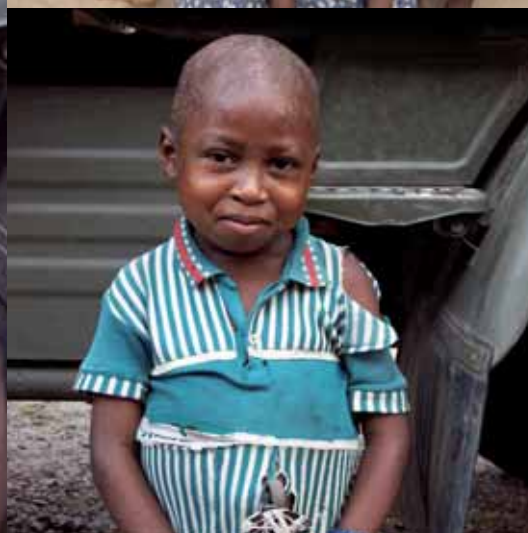


PATER EUSEBIUS KEMP STICHTING



- EEN TERUGBLIK
- HET WERK VAN MIYA IN DE CONGO
- JONGEREN OP DOORTOCHT
- MACHEO KINDERHUIS - KENIA
- AIDSWEZEN IN ZUID AFRIKA
- FEEST VAN LICHT EN WARMTE IN BETHLEHEM
- GEDICHT UIT HET MONUMENT DOOR PATER EUSEBIUS KEMP

DECEMBER 2008

Een terugblik

Het bestuur heeft in september een bezoek gebracht aan de Zusters Vincentius a Paolo in Sint Denijs Westrem, bij Gent in België.

Zoals u weet is dat de Congregatie, die zich het lot van de weeskinderen in de Belgische Congo heeft aange-trokken. Wij werden zeer gastvrij ontvangen door Zuster Els, de algemeen overste en haar medezusters, die graag nog eens wilden vertellen hoe het allemaal zo is gekomen.

Het verhaal begint in de jaren 60 van de vorige eeuw, nog voor de onafhankelijkheid van de Belgische Congo. Het speelt zich af in de Kasai, precies in het midden van Congo. Tegenwoordig is de Kasai verdeeld in West Kasai met de hoofdstad Kananga en Oost Kasai met de hoofdstad Mbuji Maji.

De oorspronkelijke opdracht aan de zusters was om een school te stichten voor lager en voortgezet onderwijs. Ook waren er verpleegsters nodig, zodat ook in de Kasai de lokale bevolking zich zou kunnen ontwikkelen. Die opdracht werd enthousiast opgepakt. Al gauw waren er in Lusambo eenvoudige maar solide gebouwen en kwam het werk van de grond met een tiental Belgische zusters onder leiding van Zuster Maria Pia. Een zusterhuis met kapel, een school en een dispensair. Een dispensair is een eenvoudig mini hospitaaltje, waar moeders kunnen bevallen en zieken worden geholpen. De Belgische zusters merkten tot hun afschuw, dat als de inheemse moeder in het kraambed overleed soms het pasgeboren kind met de moeder werd begraven. Dat kind moest worden gered. En zo begon het goede werk met twee pasgeboren weeskinderen.

Na de onafhankelijkheid wordt het onrustig in Congo. Eerst de periode onder Lumumba tot 1966, dan de periode onder Mbutu. In die periode wordt het steeds moeilij-

lijker voor de zusters. De scholen worden officieel genationaliseerd, maar salarissen worden niet meer betaald. De steun uit België moest verdeeld worden over velen. En zo gebeurt het dat het Congolese Antonius weeshuis in Lusambo van de zusters uit Sint Denijs onder de aandacht komt van Pater Kemp en zijn trouwe assistente zuster Leuver. Juist als de Pater Eusebius Kemp Stichting haar operationele activiteiten in Nederland heeft afgebouwd en overgedragen. We schrijven 1967, nu 40 jaar geleden. Pater Kemp is dan al bijna blind, maar zuster Leuver zorgt er voor dat zij op bezoek gaan in St Denijs. Daar wordt hen duidelijk hoe benard de situatie ervoor staat en zij besluiten te helpen. De duizenden trouwe donateurs steunen dit plan van harte en de giften stromen binnen. Het schoolgebouw in Lusambo groeit uit tot een groot scholencomplex voor meisjes, de jongens zitten bij de paters verderop. Ook wordt er een ruim onderkomen voor de weeskinderen gerealiseerd. In Mukuasa (over de grote rivier met krokodillen) wordt een dispensaire gebouwd en gefinancierd.



Die bouw gebeurde als regel onder de deskundige leiding van Pater Jan van de Paters van Scheut. Een bouwkundig kunstenaar, die met bescheiden middelen wonderen kon verrichten. De uitvoering werd altijd met lokale krachten gedaan zodat de werkgelegenheid werd bevorderd.



Op de foto ziet u Zuster Gabriëlle met de pasgeborene. Zuster Consolatrix kijkt toe.



Ook kwam er geld voor de inrichting, het meubilair en de schoolmaterialen beschikbaar. Zuster Gabriëlle, die wij in Sint Denijs troffen is er nog vol van. Na 30 jaar werk in de Congo is zij nu al weer ruim 10 jaar met pensioen in België. "Het was een prachtige post daar in Lusambo en Mukuasa, die heel veel betekende voor de kinderen." Ook spreekt ze met enige weemoed over de wezen, die als kleine baby aan haar zorg werden toevertrouwd. Inmiddels zijn die na een goede opleiding, zelf opgegroeid en weer ouders. Ze voelt zich ook echt een oma. Jammer dat de contacten tegenwoordig zo moeilijk zijn. Na al dat ophalen van herinneringen spreken we over de huidige situatie. Na de burgeroorlog enkele jaren geleden is de herbouw toch op gang gekomen met hulp van de PEKS en haar donateurs. In Sint Denijs leven ze intensief mee met de Congolese medezusters met wie ze zo lang samengewerkt hebben. Er is groot respect voor zuster Annie, die daar onder moeilijke omstandigheden hun werk voortzet. We bekijken de foto's van zuster Gabriëlle. We halen herinneringen op over Pater Kemp (overleden 11-11-1985) en zuster Leuver (overleden 20-11-1988). Het is teveel om op te noemen. Maar als we afscheid nemen drukt zuster Els ons op het hart om heel grote dank over te brengen aan onze weldoeners, die het werk in de Congo zoveel jaren hebben gesteund. Zij bidden elke dag voor u en hopen dat u uw steun wilt voortzetten. Die steun is nu meer dan ooit nodig.



Op bovenstaande foto ziet u zuster Gabriëlle met de toen nog jonge zuster Annie Mputu, die nu inmiddels de generaal overste is van de Congolese congregatie, die het werk voortzet.



Op de foto ziet u de jongste weeskinderen met zusters Gabriëlle (l) en Consolatrix.(r)

Het werk van Miya in de Congo

In onze vorige nieuwsbrief hebben wij e.e.a. verteld over het werk van Appie en Miya van de Stichting Kankala, een Belgische organisatie, die ook weer zijn wortels heeft in Nederland en met name bij de zusters van de Choorstraat in Den Bosch en erg veel kinderen opvangt in Kananga. Onlangs hebben wij een gesprek gehad met Miya Dammans, die voor een periode van enige maanden weer terug was op Belgische bodem. Ze woont daar in een heerlijke omgeving en onze eerste gedachte was: "Waarom laat iemand dit moois allemaal achter om in Congo met heel beperkte faciliteiten, je in dienst te stellen van wezen en straatkinderen".

Toen ze bij ons in Nederland was heeft ze veel verteld over haar werk daar en de barre omstandigheden, waaronder alles moest gebeuren. De tegenslagen en vooral de tegenwerkingen van de autoriteiten, die allemaal een financieel graantje mee willen pikken van het toch al weinige geld, dat beschikbaar word gesteld voor haar werk. Dreigementen om het land uit te worden gezet en voor je er erg in hebt wordt je opgepakt en in de gevangenis gezet.



Ze vertelde ons over de enorme steun, die ze krijgt van een wisselende groep Belgische militairen, die zijn uitgezonden om te helpen en een stuk voorlichting en opleiding te geven aan de plaatselijke bevolking. Onder die militairen zijn ook metselaars, timmerlieden, elektriciens, lassers en doktoren. Ze zitten zelf ook niet stil en helpen met een stuk wederopbouw van kinderhuizen voor jongens en meisjes. Veel kinderen met een handicap, die verstoten zijn door hun familie worden begeleid, om toch terugkeer naar een bloedverwant weer mogelijk te maken. Vaak worden die contacten gelegd en lijkt alles geregeld te zijn voor de terugkeer, maar vaak komt het voor, dat die kinderen na een korte tijd weer op de stoep staan, omdat ze toch niet worden geaccepteerd. De onderhoudskosten van die kinderen spelen ook dan weer een belangrijke rol.

Zo zijn er behalve de voeding ook de kosten voor schooling. Bij een inkomen van nog geen 30 dollar per maand,

waar heel hard voor gewerkt moet worden, is dit allemaal niet simpel. Even terug naar de militaire hulp. Deze jongens worden uitgezonden voor eigen training en verenigen dit weer met hulp aan de bevolking ter plaatse. Miya kan dan ook dankbaar gebruik maken van het grote vrachtvliegtuig, dat toch regelmatig wordt gebruikt om vluchten naar de basis in Kinshasa te maken en dan en passant op de terugvlucht weer goederen mee neemt voor de bouw en wederopbouw van opvanghuizen, scholen en bescheiden ziekenhuizen en "blocs opératoire", simpele operatiekamers. Ook dat werkt enorm kostenbesparend. Kost een zak cement in Kananga 40 Amerikaanse dollars, in Kinshasa betalen ze hiervoor slechts 15 dollar. Ook nog steeds een half maandsalaris. We hebben de bouwvallen gezien en de schrik sloeg je om het hart om van dergelijke ruïnes nog iets te willen maken. Muren gedeeltelijk omver, geen ramen, geen traliewerk, kapotte vloeren geen elektriciteit, geen watervoorziening. Hoegenaamd helemaal niets en als je nu de foto's ziet van hoe het er allemaal uit ziet is de metamorfose echt indrukwekkend. Het ziet er allemaal weer uit als een echte kinderopvang. Ook wij hebben als Stichting het werk van Miya Dammans in het verleden ondersteund door geld en middelen beschikbaar te stellen. Wij hebben als stichting immers geen eigen vrijwilligers, die daar ter plaatse daadwer-



kelijk actief zijn en zijn aangewezen op de zusters van St. Vincent de Paul, waar Miya ook weer uitstekende contacten mee heeft en uitvoerende organisaties zoals de paters van Scheut en de Stichting Kankala. Als je dan van Miya hoort, dat ze nauwelijks terug was in België en er al weer zonnepanelen en accu's waren gestolen, vraag je je nogmaals af: "Miya, waar haal je de kracht vandaan om en keer op keer weer op te krabbelen?" Haar simpele antwoord: "We doen het voor die kinderen daar. Zonder ons hebben ze geen enkele toekomst of sterven ze." Wij hopen, dat we ook dank zij de hulp van onze donateurs haar werk onder deze moeilijke omstandigheden kunnen blijven steunen.

Jongeren op doortocht

Jongeren op doortocht is een organisatie die zich inzet voor tieners en jongeren met een migranten achtergrond, met name jongeren van Afrikaanse afkomst, die vanwege hun moeilijke situatie ondersteuning en begeleiding nodig hebben bij het zoeken van een eigen weg. Het is een christelijke organisatie die zich, onder leiding van pater Harrie Kanters en vanuit het principe van naastenliefde en Don Bosco, inzet voor uitgeprocedeerde mannen, vrouwen en moeders met kinderen. De stichting leidt de inloop, HIV/AIDS preventie en -zorg en begeleidt mensen die overwegen terug te keren naar hun land van herkomst en is gelegen in Amsterdam Zuidoost (Bijlmer).

Daarnaast beheerde jongeren op doortocht tot 1 januari 2008 een 3-tal opvanghuizen die inmiddels zijn overgedragen aan een andere stichting. De centrale activiteit is de inloop, deze is toegankelijk voor iedereen en is dagelijks geopend. Hier wordt op individuele basis ondersteuning geboden en o.a. ook geholpen bij het vinden van onderdak. Hierbij wordt als leidraad de preventieve pedagogiek gebruikt van Don Bosco. Kernwoorden zijn; communicatie, aanwezigheid en spiritualiteit. Niet alleen materiële en financiële problemen moeten worden opgelost maar ook geestelijke ondersteuning is onontbeerlijk. "Een mens kan niet leven van brood alleen". Landelijk wordt de stichting vertegenwoordigd door Don Bosco Werken Nederland, voor de lokale situatie maakt zij deel uit van Don Bosco Amsterdam en is behalve de coördinator, die in dienst is van de stichting, afhankelijk van vrijwilligers. In de inloop wordt gemiddeld voor 50 mensen ontbijt en een warme avondmaaltijd gemaakt en wordt met name

bezocht door jonge mannen van Afrikaanse afkomst, zoals Benin, Togo, Burkino Fasso, Ghana, Kongo etc. Daarnaast is er hulp bij praktische zaken zoals huisvesting, hulp bij het bezoeken van een huisarts of ziekenhuis, juridische zaken m.b.t. asielaanvraag en huisvesting. De sanitaire voorzieningen zijn beperkt en door intensief gebruik slijten meubilair en vloeren snel. Daarnaast is een belangrijke taak het geven van voorlichting over HIV/AIDS waarbij de nadruk ligt op primaire preventie, het voorkomen dat iemand besmet wordt, maar ook secundaire preventie, zorgdragen voor HIV/AIDS geïnfecteerden en starten en vervolgen van de medische behandeling waardoor de levensduur wordt verlengd. Verder wordt er zorggedragen dat kinderen die nog niet op de basisschool zitten gaan deelnemen aan de voorschool of peuterspeelzaal. De coördinator neemt de kinderen op wekelijkse basis mee naar het park en de speeltuin voor ontspanning. Daarnaast is er in samenwerking met de kerk gestart met sportactiviteiten. Tot besluit nog 2 voorbeelden uit de dagelijkse praktijk: een vrouw zit in de inloop en is gewond aan haar hoofd nadat ze op straat door iemand is aangevallen. Verder vertelt zij dat ze al weken rondzwervt op straat. Ze krijgt onderdak, wordt begeleid naar het ziekenhuis en als zij hersteld is geeft ze te kennen dat ze weer terug wil naar Nigeria. Een ticket wordt geregeld en inmiddels is zij weer in haar moederland. Een tweede voorbeeld; een cliënte is zwanger en heeft een zeer moeizaam contact met de vader, zij weet zich geen raad hoe het nu verder moet. Er wordt voor haar onderdak gevonden zodat ze rustig kan bevallen en haar baby kan verzorgen. Wel blijven er zorgen over het welzijn van moeder en baby mede omdat er in het opvanghuis weinig faciliteiten zijn.



"De Gouden Kroon"

Voor geïnteresseerden zijn er nog enkele exemplaren beschikbaar van het boek "De Gouden Kroon", de beschrijving van leven en werk van Pater Kemp en zuster Leuver. U kunt het boek bij ons aanvragen per email (contact@patereusebiuskempstichting.org).

Wel vragen wij u een bijdrage van 15 euro. Vermeldt u svp ook uw naam en adres.

Macheo kinderkuis - Kenia

Behalve het opzetten van het Macheo kinderkuis, waar nu het maximale aantal van 56 kinderen wonen geeft Macheo ook ondersteuning aan kinderen op lagere scholen.

Op deze overheidsscholen wordt geen schoolgeld betaald, terwijl de overheid ook de salarissen van de leraren betaald. Helaas betekent dit niet dat schoolgaan gratis is. Er zijn nog een aantal belemmeringen, zoals het hebben van een uniform en eten. Sommige ouders hebben liever dat hun kinderen de hele dag zelf rondscharrelen in de sloppenwijken om eten te vinden, dan dat ze naar school gaan. Door het verstrekken van 1 maaltijd per dag komen veel kinderen naar school, die anders de straat op gingen. Op deze manier probeert men deze kinderen in elk geval een basisopleiding te geven. De ouders betalen een minimaal bedrag van € 0,10 per week. Dankzij de vele donaties van diverse stichtingen, waarvan de Pater Eusebius Kemp Stichting er één van is, is het mogelijk geworden om het huidige voedsel programma uit te breiden naar vier scholen. Het totaal aantal leerlingen van deze scholen is 2700. Het betekent niet dat alle leerlingen een bijna gratis maal krijgen, een deel kan gelukkig wel voor zichzelf zorgen. Deze scholen liggen in de buurt van Thika, dus niet zo ver van het kinderkuis Macheo. Dit gedeelte van de stad is heel arm. Er wonen daar dan ook veel Hiv/Aids-patiënten. Deze mensen leven van het branden van houtskool, het hakken van stenen of werken op de ananas plantages.

Het Macheo kinderkuis probeert op termijn zo onafhankelijk mogelijk te worden van buitenlandse donateurs. Op dit moment zijn de boerderij en veeteelt de belangrijkste bronnen van inkomsten. Misschien kunt u zich nog herinneren dat we vorig jaar een berichtje over de tomatenoogst schreven.

Verder verbouwen ze ook komkommers, paprika's en watermeloenen. Er zijn plannen om ook kassen te gaan bouwen, maar daar is men nog druk mee bezig om advies in te winnen van deskundigen. Wat betreft de veestabel, er is onlangs een tweede koe bij gekomen, dus er wordt volop melk geleverd. Men is ook intensief bezig met de uitbreiding van de kippenfarm van 400 naar 3000 kippen. Er wordt verder hard gewerkt op de boerderij en de kinderen helpen natuurlijk op hun manier ook mee en leren zo spelenderwijs. Nu nog het laatste nieuws over de gezondheid van de kinderen in het Macheokuis. Helaas zijn er veel kinderen ziek. Er is namelijk een epidemie van waterpokken uitgebroken. Ze hebben er betrekkelijk weinig last van maar ze steken elkaar natuurlijk wel allemaal aan. Verder gaat het erg goed met de kinderen. Alleen de 3 kinderen die er als laasten bijgekomen zijn moeten nog erg wennen, maar ze worden goed begeleid om ook hun plekje te vinden.

Aidswezen in Zuid Afrika

Voor de tweede keer dit jaar ondersteunt onze Stichting een project voor kansarme kinderen en jongeren in Zuid-Afrika. Het gaat om een groep van 30 aidswezen uit het township Soweto. Zij gaan een weekend op kamp.



Voor deze kinderen is het bestaan hard. Jong hebben ze hun ouders verloren en vaak leven de kinderen bij een oom of tante of bij opa en/of oma. De omstandigheden waarin ze leven is vaak heel schrijnend. In een township als Soweto is het vaak gewoon dat kinderen na schooltijd ook mee helpen in de dagelijkse klussen en/of het verzorgen van jongere kinderen in huis. Daardoor hebben ze minder tijd om te spelen. De economische situatie in Zuid-Afrika is de afgelopen maanden flink verslechterd. Daardoor zijn de kosten voor het dagelijks leven flink toegenomen, terwijl de inkomsten niet in verhouding stijgen. Iets gewoons als brood is twee keer zo duur geworden.

Voor de kinderen is het dan ook een feest om een weekend weg te zijn uit hun dagelijkse omgeving. Te kunnen spelen en lachen samen met andere kinderen. Tijdens het kamp kunnen ze genieten van drie maaltijden per dag. Voor ons iets heel gewoons, maar veel kinderen krijgen één of twee maaltijden op een dag. En dat terwijl ze juist in de groei zijn. Op het kamp krijgen de kinderen volop de tijd en gelegenheid om met elkaar samen te spelen. Binnen de verschillende activiteiten is ook specifiek aandacht voor samenwerken, jezelf en elkaar vertrouwen en ook leren ze omgaan met hun grenzen. Wat de kinderen vooral krijgen is aandacht en liefde! Het is mooi om te zien dat de kinderen tijdens het weekend zingen en dansen en even alles kunnen vergeten wat hen verdrietig maakt.

De organisatie waar we mee samenwerken is een Zuid-Afrikaanse christelijke non-profit organisatie, die gespecialiseerd is in het organiseren van dit soort kampen en activiteiten. Vanuit Nederland wordt deze organisatie ondersteund d.m.v. vrijwilligers en fondswerving.

Feest van Licht en Warmte in Bethlehem

Kerstproject van zuster Mary

En weer is een jaar voorbij en is het binnenkort Kerstmis, het feest van het wonder van de Geboorte.

Onze gedachten gaan als vanzelf meer dan tweeduizend jaar terug in de tijd naar de plaats waar het wonder zich voltrokken heeft, Bethlehem.

Kerstmis is door dit wonder al eeuwenlang het feest van licht en warmte. Het is het feest dat door de hele wereld gevierd wordt en volkeren samenbindt. Maar is dit anno 2008 ook in Bethlehem zèlf het geval? De pelgrims zijn weliswaar teruggekomen, maar ze komen slechts voor een vluchtig bezoek aan de Geboortekerk. De souvenirs winkels en eetgelegenheden worden niet bezocht met alle gevolgen van dien. Door de bouw van de muur is het ook voor het merendeel van de mensen uit Bethlehem moeilijk om hun werk te bereiken. Veel mensen zijn hierdoor werkloos. Feest van Licht en Warmte? Trouwe lezers van onze nieuwsbrief herinneren zich wellicht dat onze stichting in contact is gekomen met het goede werk van Zr. Mary in Bethlehem.

Zij heeft het kerstproject in Bethlehem opgezet. Het project houdt in dat de kinderen uit de minst bedeelde gezinnen met Kerst een doos krijgen met daarin niet alleen speelgoed maar ook noodzakelijke spullen om de koude winter door te komen, zoals warme kleding. Inmiddels zijn het ruim 400 kinderen die ook dit jaar zo'n doos zullen ontvangen.

Doordat Zr. Mary alles in Bethlehem zelf koopt, heeft dit initiatief economische gevolgen voor de hele gemeenschap. De winkelier kan meubilair laten maken bij de timmerman, die zijn kind weer naar school laat gaan, daardoor worden de leraren op tijd betaald enz, enz.... De Pater Eusebius Kemp Stichting steunt reeds vele jaren dit sympathieke initiatief van Zr. Mary, zodat ook in Bethlehem, de plaats waar het allemaal begon, met Kerstmis Licht en Warmte gevoeld worden.

Gedicht uit Het Monument door Pater Eusebius Kemp.

Alles wat zich afspeelde rond het kind in nood had zijn intense belangstelling. Diep ontroerd was hij, toen een negerjongetje van ongeveer anderhalf jaar, bij zijn H. Doopsel, eind november 1977 te Lusambo in Zaïre, zijn doopnaam kreeg: *Antonius*.

Mijn negerzwart Antoineke

*Antoineke, lief manneke,
wat ben je heerlijk zwart!
Je ligt mij, oude grijze man,
wel heel na aan het hart.*

*Antonius, dat is mijn naam,
ik kreeg die bij mijn Doop,
en 'k draag die nu haast tachtig jaar....
en l'anger, naar ik hoop!*

*Antonius van Padua,
zo heilig en zo goed,
wij loven God, die door uw hand
zo vele wonderen doet.*

*Hij doet die ook in Lusambo,
waar jij ter wereld kwam.
Groei onder zijn bescherming op,
tot heil van land en stam!*

*Antonius is jouw Patroon,
houd Hem in hoge eer
tot wij elkander mogen zien
bij Onzen Lieven Heer!*



Correspondentie en intenties te zenden aan: Burg. De Villeneuvesingel 9, 3055 AL Rotterdam.
www.patereusebiuskempstichting.org
Gironr: 382256 te adresseren aan Postbus 195, 5680 AD Best (uitsluitend giften).

Welkom op de website van de Pater Eusebius Kemp Stichting

Het doel van de stichting is het bevorderen van verzorging en opvoeding van kinderen, zulks in overeenstemming met de katholieke beginselen en uiteraard met respect voor andere geloofsovertuigingen, alsmede het bevorderen van al hetgeen hiermede in de ruimste zin genomen in verband staat en/of daarmede samenhangt, in het bijzonder het verlenen van financiële en andere steun aan kindertehuizen, aan welke de verzorging en opvoeding van kinderen is toevertrouwd door hetzij de ouders, hetzij natuurlijke voogden, hetzij de overheid hetzij particuliere instellingen, die zich de verzorging en/of bescherming van kinderen ten doel hebben gesteld.

Contactgegevens:

Pater Eusebius Kemp Stichting
T.a.v. mevrouw mr. I.J.A. Schellekens-Franssen
Burgemeester de Villeneuvesingel 9
3055 AL ROTTERDAM
contact@patereusebiuskempstichting.org
www.patereusebiuskempstichting.nl

Per 1 januari 2007 is het bestuur als volgt samengesteld:

Voorzitter : dhr. drs. P.P. van Besouw
Penningmeester : mevr. drs. F.M. Maas-Villanueva
Secretaris : mevr. mr. I.J.A. Schellekens-Franssen
Lid : mevr. E.A. Veenman-Schippers
Lid : dhr. dr. J.W.J. van Esser

Adviseurs:

Techniek : dhr. H. Bode
Economisch : dhr. W. Maas

KvK Haaglanden: 41149587

PEKS is lid van de Vereniging van Fondsen in Nederland-FIN.

PEKS is geregistreerd bij de Belastingdienst Registratie en Successie als Algemeen Nut Instelling ex art. 24 lid 4 Successiewet.



IS UW ADRES VERANDERD?

Naam:

Oud adres: PC/Plaats

Nieuw adres: PC/Plaats

HEEFT U IEMAND GEVONDEN DIE MEE WIL DOEN AAN ONS MOOIE WERK ?

Noteer dan hieronder: *Wij zijn, namens de kinderen in nood, een ieder dankbaar die ons mooie werk wil steunen.*
Naam: *Wij zorgen dat u op de hoogte blijft van*
Adres: *alle projecten aan welke wij namens u steun*
Postcode en plaats: *mogen verlenen.*

Stuur de bon naar: Burgemeester de Villeneuvesingel 9, 3055 AL ROTTERDAM of e-mail naar contact@patereusebiuskempstichting.org